

[Holstein.]

ser, som siden blev gentaget i anden Form af Føreren for det moderate svenske Venstre, Löfgren, som ogsaa har været svensk Udenrigsminister, i afvigte Sommer af den radikale svenske Fører, Ekman, og endvidere af tidligere socialdemokratisk Statsminister Sandler og sidst, men ikke mindst de utallige Udtalelser i positiv forsvarspolitisk Retning, som Gang paa Gang blev fremsat af afdøde Hjalmar Branting. Det er neppe for meget sagt, at hans Udtalelser i denne Sag var en fortsat Kæde af Advarsler til hans Kolleger i Danmark.

Endelig vil jeg minde om den herværende svenske Gesandts meget courtoisemæssige og taktfulde Henvendelse for 1½ Aars Tid siden til den nuværende højtærede Regering om dens Planer og Hensigter i denne Sag, en Henvendelse, som gav Anledning til en stor Interpellations-Debat i den svenske Rigsdag, der imidlertid kun til fulde viste baade Betimeligheden og Rimeligheden af Gesandtens Henvendelse.

Dette synes mig at være tilstrækkelig alvorlig Tilkendegivelse af, hvorledes ansvarlige svenske Politikere af alle Partier ser paa det militærpolitiske Spørgsmaal for Sveriges Vedkommende, og hvilke samfaldende Opfattelser de har af den udenrigspolitiske Fare og Usikkerhed, der truer Sverige, hvis det danske Afrustningsforslag, eller noget lignende skulde blive til Virkelighed. Det er mig ufatteligt, at danske Politikere, ligegyldig hvilke Partier de tilhører, naar de er Tilhængere af nordisk Samforstaaelse overalt, hvor den er mulig, kan feje alle Sveriges ledende Statsmænds Udtalelser til Side som noget fuldkommen ligegyldigt, der ikke kommer den højtærede danske Regering ved, den gør; hvad der passer den, ganske uden at høre Sveriges ledende Statsmænd, uden fjerneste Hensyn til Sveriges eventuelle Ønsker og Hensstillinger.

Jeg synes, det er en overmaade kortsynet og hasarderet Politik, den højtærede Regering her er gaaet ind for, og jeg synes, man fra dansk Side med Taknemmelighed under de alvorlige udenrigspolitiske Forhold, vi staar i, og som der ikke er fjerneste Udsigt til vil blive mildnet i de Aar, som kommer, maa med Tak modtage den Haand, der fra svensk Side tydeligt er udrakt til Danmark om Forhandling til fælles Forstaaelse paa det udenrigspolitiske og det militærpolitiske Omraade.

Danmark og de andre nordiske Lande har paralleltløbende Interesser, men navnlig har Danmark og Sverige det paa Grund af deres Østersøstilling, og der bør optages Forhandlinger til Tilvejebringelse af en Forstaaelse af — som Hr. Vestmann udtrykker det —, indenfor hvilke Rammer Danmark og Sverige vil optræde paa den ene eller den anden Maade i visse sandsynlige Konfliktsituationer, Forhandlinger, som altsaa har til Formaal at søge at afskære, at vort Land gøres til Kastebold i storpolitiske Tilfældigheders Spil, ved klog Forudseenhed, ved Bestræbelser paa at fravriste Tilfældighederne alt, hvad der kan fravristes Tilfældighederne ved Forudseenhed.

Dette er den eneste Vej til at gøre de nordiske Lande til den Magtfaktor, som det, baade ud fra et fredsvenligt, et folkeretligt og et statspolitisk Synspunkt, er en oplagt Interesse, en Livsinteresse for saavel Danmark som det øvrige Norden og i Særdeleshed Sverige, at søge fremmet og søge fremmet i god Forstaaelse.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen): Jeg takker Ordførerne for det radikale Venstre og for Socialdemokratiet for deres Tilslutning til Lovforslaget, og jeg takker ogsaa Retsstatspartiets Ordfører for hans delvise Tilslutning.

Inden jeg gaar over til at svare paa de Udtalelser, der i Gaar blev fremsat af Venstres og det konservative Folkepartis Ordførere, vil jeg gerne sige følgende til det ærede Medlem Hr. Holstein: Det ærede Medlems Udtalelser faldt i to Afsnit, et Afsnit — den første Halvdel af Talen —, hvor han med megen Omhu og Kunstfærdighed rejste en Bygning, og et andet — den sidste Halvdel —, hvor han fejdede denne Bygning over Ende, og til Slut fremsatte han saa en Række Udtalelser, som vi vel har hørt saadan noget som 25 Gange før. Jeg kan ikke sige andet end, at det er beundringsværdigt, at det ærede Medlem, til Trods for at han ved, han staar fuldkommen ene og aldrig har naaet noget som helst gennem sine Udtalelser, med Ihærdighed Aar efter Aar holder meget lange Foredrag om dette Spørgsmaal, og jeg kan jo ogsaa sige, at vi forhaabentlig, lige saa længe det ærede Medlem er her i Tinget, vil blive ved med at høre saadanne Udviklinger —, der har den Interesse, at det er ham, og ham alene, som har den Opfattelse, de giver Udtryk for.

Derefter skal jeg sige et Par Ord om de Forhandlinger, som førtes i Gaar. Jeg